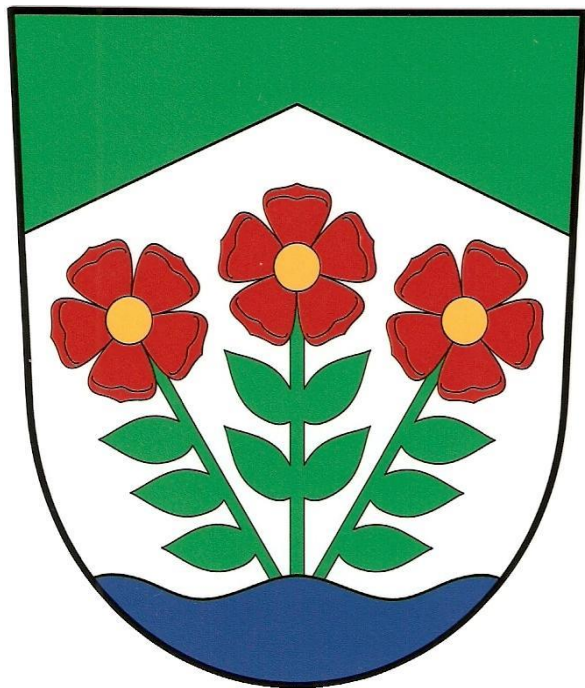

Kytínský

ZPRAVODAJ

2/2016

NEPRODEJNÉ
Pro vnitřní potřebu obce Kytín
Číslo 2/2016 je v pořadí 15. číslem Kytínského zpravodaje
Toto číslo vychází 12. 10. 2016

Obsah:

Úvodem.....	2
Co by chtěl čtenářům sdělit starosta.....	3
Zajistíme, co si budete přát, stačí říct (rozhovor s Nguyen Duc Thinh).....	4
<i>Naše téma</i> – Stále se chystáme žít, ale nežijeme.....	6
<i>Ze života obce</i> -	
My senioři	12
Poděkování maminek.....	14
Dřevosochání v Kytíně podruhé.....	15
Sportovní dění v Kytíně pro rok 2016.....	19
Hry bez hranic Nová Ves pod Pleší.....	20
Informace obecního úřadu	22
Slovo zastupitele – Jakub Hučín.....	25
Recepty z Královského hodování.....	27
Recepty našich hospodyněk.....	29
Z kytínských kronik – podzim a zima před 80 lety.....	29

Úvodem

Přemýšlím o tom, že náš Kytínský zpravodaj není tak úplně běžné médium, běžný časopis. Nepřinášíme žhavé novinky, nepřinášíme skandály, katastrofické scénáře (ať už povolební, nebo jakékoli jiné) ale spíše dobré zprávy, obraz života, který je sice někdy náročný a těžký, ale který je nakonec dobrý.

Zprávy o tom, co se mezi lidmi daří, o dobrých mezilidských vztazích, o vzájemné pomoci a vstřícnosti – s tím vším se dnes v novinách a časopisech opravdu moc neseťkáte. A tak máme pocit, že ten svět je nějak horší a horší, lidi se jenom okrádají a podvádějí, nikomu nelze věřit a za každým rohem číhá nějaké nebezpečí. Rádi bychom tímto číslem Kytínského zpravodaje tento pokřivený obraz o světě trochu poopravili.

A možná i o tom je téma tohoto čísla – o štěstí – že štěstí není muška jenom zlatá, ale že je to životní styl, kdy žijeme tak, jak žít chceme, děláme to, co dělat chceme a neděláme to, co dělat nechceme... Nechceme být idealisté, kteří si myslí, že vše dobře dopadne. Ostatně, je otázka, jak se vypořádáme s tím, že Kytín možná znovu přijde o svůj obchod, jak o tom mluví náš kytínský obchodník, který mezi námi sice žije rád, ale potřebuje také z něčeho žít... A jaké to je, když do naší vesnice zavítá skupina sochařů a žijí týden tady a vesnice žije s nimi a všichni mohou zakoušet to, co podporuje rozvoj vzájemných vztahů – otevřenost a přijetí? Co to dnes znamená být starý? To všechno a mnoho dalšího se dočtete v článcích a článkučcích tohoto čísla.

Přejeme vám příjemné čtení do sychravých podzimních dnů.

Za realizační tým Kytínského zpravodaje Jakub Hučín

Co by chtěl čtenářům sdělit starosta

Vážení a milí spoluobčané,

tak už zase troubí jeleni, jasná známka přicházejícího podzimu. Léto bylo nádherné, jen mohlo více zapršet, ale snad to dožene podzimní čas a hodně sněhu v zimě. V letošním roce jsme se opět snažili spolu se zastupiteli a dobrovolníky zajistit kulturní program, abychom se mohli společně sejít a pobavit

a užít si staré tradice. Chtěl bych tady poděkovat všem občanům i dobrovolníkům, kteří se zúčastnili ať pracovně či se přišli pobavit a připravované akce si užít. Rád bych Vás také požádal, zda máte nějaké nápady či připomínky k probíhajícím akcím, prosím napište na email: starosta@kytin.eu anebo přijďte v lednu, kdy společně kalendář kulturních akcí tvoříme, a pomozte nám, termín tohoto setkání je 11. 1. 2017 od 18:00 na obecním úřadě. Kromě všech akcí, které proběhly, bych rád poděkoval konkrétně Blance Schiffauerové za její tři akce, které letos pořádala ve vlastní režii pro nás pro všechny, a to bez příspěví obce a všechny byly krásné.

Také jste jistě všichni zaznamenali změnu prostoru návsi, která se nám snad povedla. Ještě nás pár dodělávek čeká, ale to už zvládneme. Dále jsme se pustili do přípravy areálu pro volnočasové aktivity na louce pode vsí. Chtěl bych jen zmínit, že neplánujeme žádné záchytné parkoviště ani jiné stavby, jen prostory uvedeme do stavu tak, jak bývaly dříve (louky, které se sekaly), a dáme možnost všem od nejmenších po ty nejzkušenější k odpočinku a vyžití. V příštím roce mají kytínští hasiči výročí 135 let a já i řada obyvatel si pamatujeme, že sté výročí se konalo právě na této louce, tak věřím, že se sem po 35 letech vrátíme. Také bych rád poděkoval všem, kteří přišli na brigádu, za velký kus práce. Řešili jsme také možnost zvýšení bezpečnosti chodců i všech obyvatel v naší obci a v současné době probíhá komunikace s policií a odborem dopravy k určení stanovení těchto úprav. Po stanovení bude provedeno dopravní značení odbornou firmou. Závěrem Vám všem přeji krásný podzim a ať se všem dobře daří.

Váš starosta Miloslav Holý

Zajistíme, co si budete přát, stačí říct

Říká v rozhovoru nájemce místního obchodu u hostince Nguyen Duc Thinh. Od obyvatel Kytína by ale potřeboval, aby u něj častěji nakupovali.

*Jak se vám v Kytíně žije?
Kytín je krásná a velmi čistá vesnice. Miluji to tady.*

Jaké jsou podle vás největší odlišnosti mezi naší českou kulturou a vaší vietnamskou kulturou?

Podle mě je jednou z největších odlišností mezi vámi a námi schopnost užívat si života. Když budu upřímný o situaci u nás ve Vietnamu, je to tak, že nedostaneme skoro žádnou státní nebo sociální podporu, pokud nejsme zaměstnaní. Hledání práce je velmi těžké. A proto máme v naší kultuře velmi silně zakořeněné, že je třeba, pokud je to možné, co nejvíc pracovat a šetřit, protože se bojíme, že nám nikdo nepomůže, pokud nebudeme mít v budoucnosti práci. V Česku je to jinak, pracujete a užíváte si života docela rovnoměrně.

*Co vás v Česku nejvíc překvapilo?
Není tady moc snůh.*

*Jsou obyvatelé Kytína dobří zákazníci vašeho obchodu? Nakupují u vás?
Někteří ano. Někteří přijdou a koupí jenom cigarety, což je pro nás velmi málo.*

*Myslíte, že obchod v Kytíně vydrží a bude dál fungovat i v budoucnosti?
Nevypadá to moc dobře, zákazníci nakupují čím dál méně. Potřebujeme podporu od obyvatel Kytína, aby v místním obchodě nakupovali potraviny,*

jinak se budeme brzo muset s obyvateli Kytína rozloučit.

Co byste od kytínských obyvatel potřeboval, aby obchod mohl lépe fungovat? Mohou vám nějak obyvatelé Kytína pomoci?

Ano, potřebujeme, aby Kytínští nakupovali u nás častěji. Výběr potravin je u nás sice malý, ale můžeme doplnit zboží podle potřeby obyvatel. Stačí říct, co je potřeba, jsme v tom docela flexibilní.

Se sousedy jsme mluvili o tom, že by obchodu mohlo pomoci, kdybyste třeba prodával domácí výrobky: domácí vejce, domácí mléko, nebo kozí mléko, kozí sýry... Myslíte, že by něco takového bylo možné?

Ano, je to možné. Akorát potřebujeme vědět, o co mají kytínští obyvatelé zájem, abychom to mohli zajistit.

Jakub Hučín, foto autor

Stále se chystáme žít, ale nežijeme

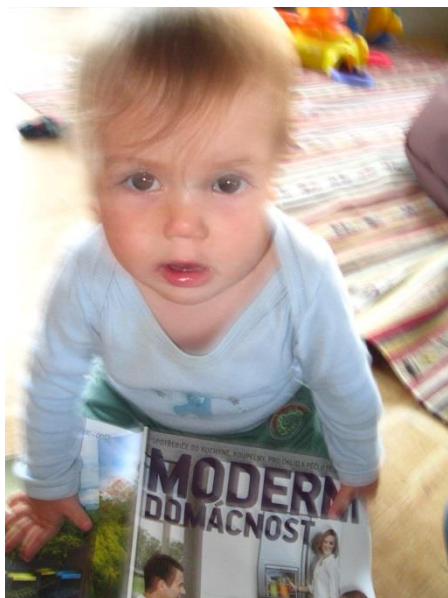
Psychologie se od počátku své existence zaměřovala především na oblasti v lidském životě, které nefungovaly nebo fungovaly špatně. Jen málo pozornosti se věnuje tomu, o co každý člověk v životě usiluje – štěstí a spokojenost.

Člověk většinou navštíví psychologa až tehdy, pokud si s nějakým problémem ve svém životě neví rady a od psychologické pomoci si slibuje, že mu pomůže tyto překážky překonat, zbavit se trápení, snížit stres nebo vyléčit se z deprese. Podobným směrem se zaměřil i psychologický výzkum. Psychologové se ve své práci zaměřili více na nemoc než na zdraví, na strach než na odvahu a na agresivitu spíše než na lásku. Podle elektronického seznamu psychologických článků bylo od roku 1887 napsáno 8072 článků týkajících se negativních emocí, jako je hněv nebo zlost, 57800 týkajících se úzkosti, 70856 deprese, ale pouze 851 článků se týkalo radosti, 2958 štěstí a 5701 životní spokojenosti.

Přitom ve všech zemích světa je jednou z nejdůležitějších hodnot a potřeb právě pocit štěstí a životní spokojenosti. Jeden z amerických výzkumů uvádí, že přibližně 69% zkoumaných lidí uvedlo štěstí jako nejdůležitější hodnotu svého života a pouze 1% o štěstí nikdy nepřemýšlelo. Pocit životní spokojenosti byl důležitý pro 62% zkoumaných a pouze 2% respondentů o něm nikdy nepřemýšlelo. Pouze 6% z celkového počtu potom považovalo peníze za důležitější hodnotu než je právě štěstí.

Bohatí jsou šťastnější?

Přestože se v západních zemích v porovnání s poválečným obdobím výrazně zvýšil životní standard, zdá se, že materiální blahobyt nebyl s to zároveň zajistit člověku žijícímu v ekonomicky vyspělé společnosti i pocit štěstí. V určitých ohledech je tomu v západní civilizaci naopak. Výskyt deprese je u mladých lidí podstatně častější, než tomu bylo u jejich rodičů. Větší podíl deprese navíc připadá na vrub ekonomicky vyspělým zemím. Příčin je řada: velice komplikovaný způsob života, silný informační tlak, rychlé životní tempo a atmosféra soutěživosti ve společnosti nahrává izolaci jedinců do malých uzavřených rodinných celků, jež se stávají jediným útočištěm prožívání intimních a blízkých vztahů. Tlak společnosti se ale díky komunikačním a informačním technologiím dostává i do těchto intimních vztahů a postupně je rozrušuje.

Kromě narušování sítě blízkých a intimních mezilidských vztahů je příčinou vzrůstajícího počtu depresivních případů u řady lidí i mylné srovnávání ideálů společnosti, jak jim je předkládají média, s jejich vlastními možnostmi a schopnostmi. Obrovský tlak společnosti je potom zdrojem pocitu bezmoci - ať už člověk udělá cokoliv, nikdy se nedostihne ideálů společenským ideálům nevyrovná. Vzrůstá v něm pocit odcizení a emoční vyprahlost, což jsou jedny z nejvýznamnějších překážek pro získání pocitu štěstí.

Na druhou stranu se ovšem zdá, že člověk žijící v ekonomicky vyspělé západní společnosti se ve svém životě cítí šťastnější. Výzkum

z první poloviny devadesátých let, jehož se účastnilo přibližně tisíc zástupců několika vybraných národů, ukázal, že míra štěstí a pocitu životní spokojenosti je ovlivněna mimo jiné také výší materiálních prostředků, které má člověk v dané společnosti k dispozici. Nejspokojenější byli zástupci západoevropských zemí a až na výjimky obsadili příslušníci ekonomicky vyspělých států přední příčky. Mezi nimi se ovšem objevily i některé latinskoamerické země, které jsou sice ekonomicky méně vyspělé a bohaté než některé země východní Evropy, pocit životní spokojenosti je ovšem u nich ovlivněn kulturními faktory. Ani příslušníci nejchudších společností, jako je například Čína, Indie nebo Nigérie, se necítili nejméně šťastní. Důvodem je pravděpodobně poměrně rychle rostoucí životní úroveň v těchto zemích v poslední době, a pocit životní spokojenosti je tak svázan s očekáváním budoucnosti. Svou roli bezesporu hrají i daleko menší očekávání a životní nároky než v evropských zemích.

Na druhém konci žebříčku životní spokojenosti se naopak umístily národy východní Evropy a postkomunistické země, které se patrně stále ještě nevzpamatovaly zejména ze společenského a ideologického útlaču

komunistické totality, jež přivedla zemi jednak k materiální chudobě, navíc ale ještě potlačovala základní lidské společenské potřeby.

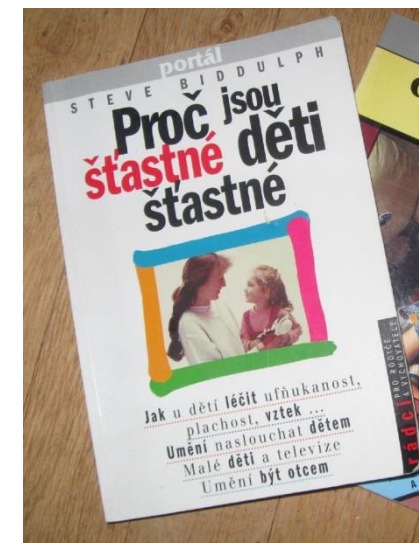
V jiné situaci se ocitlo Japonsko, jehož příslušníci byli nejméně spokojenými zástupci ekonomicky rozvinutých zemí. Pravděpodobným důvodem nízké spokojenosti Japonců je nutnost žít ve striktně řízené společnosti vyžadující od svých občanů vysokou míru osobního přizpůsobení. Tento tlak je navíc ještě násoben poměrně vysokými osobními nároky Japonců.

Zdá se tedy, že nositelem pocitu štěstí a životní spokojenosti nejsou ani tak peníze a materiální blahobyť, jako spíše autonomie a pocit nezávislosti, kterou materiální blahobyť poskytuje. Peníze a materiální potřeby patří ke vnějším podmínkám, které mohou dosažení prožitku štěstí usnadnit. Nemohou ho ale jednoznačně zajistit. Právě možnost osvobodit se od každodenního zajišťování základních potřeb usnadňuje lidem žijícím v blahobytu soustředit se více na své prožitky. Peníze jim tak poskytují relativní svobodu.

Štěstí člověka potká samo

Pokud slouží peníze pouze jako prostředek k získávání požitků a zábavy v rámci konzumního přístupu, nemá navíc takový prožitek zpravidla dlouhého trvání a krátkodobý pocit štěstí je brzy opět vystřídán pocitem znechucení a vnitřní prázdnoty. Společnost, v níž je štěstí „společenskou povinností“, ale člověka právě k hledání takového krátkodobého pocitu štěstí nutí. „Pokud se ale člověk zaměří k tomu, že musí dosáhnout štěstí, štěstí ho mine,“ říká psycholožka Dana Krausová. „Štěstí potká člověka samo. Nezáleží tolik na tom, v jakých podmínkách žije, ale jak se k podmínkám a událostem, které prožívá, postaví.“

Šťastný život je individuální tvůrčí dílo, proto neexistuje žádný univerzální recept, jak si takový život zajistit. Podle mnoha psychologů, filosofů a náboženských myslitelů nelze

hledat štěstí přímo, člověk jej nalezne, je-li plně zaujat svým životem. Psycholog Viktor Frankl mluví o štěstí jako o vedlejším produktu oddanosti člověka své životní cestě. Každý prožitek štěstí je velice osobní, proto může být pro každého člověka zdrojem štěstí trochu jiná situace. Proto má k prožitku štěstí blíže člověk, který je otevřený sobě i světu kolem sebe a dokáže být v kontaktu se svým osobním prožíváním, dokáže být blízko sám sobě i lidem kolem. Člověk může stát v cestě ke štěstí sám sobě díky svým různým strachům a obavám.

Obecně lze říci, že blíže pocitu štěstí je člověk, který má ze svého vlastního života dobrý pocit a dokázal přijmout i různá osobní omezení, která mu život přináší. Naopak člověk, který se upnul na neskutečné ideály, dosáhne pocitu štěstí pouze zřídkakdy a bude patřit spíše k chronicky nespokojeným věčným hledačům štěstí.

Okamžik prožívání štěstí v sobě skrývá hluboký pocit radosti, kdy má člověk pocit, že není vláčený životem, ale stal se naopak na chvíli pánem svého osudu. Americký psycholog Mihály Csikszentmihályi mluví o plynutí, proudění, kdy má člověk pocit, že se jeho život odehrává tak, jak má. Tato radost člověka obohacuje, nejedná se jenom o uspokojení jeho potřeb, člověk má zároveň pocit, že se v jeho životě něco důležitého uskutečňuje.

Pokud se člověk zaměří pouze na výsledek své činnosti, je pravděpodobné, že ho pocit štěstí mine. Má-li člověk jeho práce nebo jakákoli jiná činnost přinést uspokojení a pocit štěstí, je třeba, aby se stala něčím osobním a vnitřním.

Potřeba zázemí

Jedním z nejdosažitelnějších zdrojů životního uspokojení a pocitu štěstí je pro člověka podle některých představitelů pozitivní psychologie jeho vlastní práce. Podle výzkumů Amy Wrzesniewské z New Yorkské univerzity prožívají ti, kdo své zaměstnání vnímají jako osobní povolání, vyšší pocit životní spokojenosti a štěstí než ti, kteří svou práci vnímají jen jako nutné zlo. Práce jim navíc pomáhá budovat sebedůvěru a vztahy k ostatním lidem, které jsou pro pocit životní spokojenosti velice důležité.

Mezilidské vztahy, podobně jako potřeba patřit k určité skupině, být spolu se svou skupinou pevně zakořeněn v historii, vytváří vědomí osobního zázemí, které je k prožívání pocitu štěstí a životní spokojenosti nezbytné. K důležitým předpokladům k získání pocitu životní spokojenosti patří proto vytváření blízkých přátelských vztahů. Téměř 40% lidí, kteří mají více než pět blízkých přátel, se podle jednoho mezinárodního výzkumu cítí „velmi šťastní“. Možnost úzkého sociálního kontaktu pomáhá překonávat nepříznivá životní období, včetně takových stresových událostí, jako je nemoc nebo ztráta zaměstnání.

Nejdůležitějším vztahem, který pomáhá vytvářet zázemí jako nezbytný předpoklad k dosažení pocitu štěstí, může být partnerský vztah. Podle amerického centra pro výzkum veřejného mínění se v sedmdesátých a osmdesátých letech 20. století cítilo „velmi šťastných“ asi 40% Američanů žijících v manželství, na rozdíl od pouhých 24% těch, kteří v manželství nikdy nežili. Podobnou souvislost ukázal jiný výzkum, v němž přibližně 57% těch, kteří své manželství považovali za velmi šťastné, považovalo za velmi šťastný také celý svůj život. Podobně šťastných bylo ale pouze

Naše téma

10% těch, kteří své manželství považovali pouze za „hezké“ a jen 3% těch, kteří své manželství nepovažovali za příliš šťastné. Tito lidé byli dokonce celkově méně šťastní než lidé, kteří do manželství vůbec nevstoupili.

Podobně jako partnerský vztah může dodávat člověku pocit zázemí, a tak usnadňovat dosažení pocitu štěstí a spokojenosti, i vztah náboženský. Víra sama v sobě může mít velkou sílu a může člověku pomoci získat větší důvěru k tomu, aby se otevřel sám sobě i druhým lidem, pomáhá člověku přijmout sám sebe. Zase ale záleží na tom, zda člověk dokáže svou víru prožívat osobně. Pro někoho může být víra velmi neosobní, nebo pro něj může být zdrojem strachu. V takém případě ho k pocitu spokojenosti nepřivede.

Většina šťastných lidí žádný zvláštní pocit extáze nebo nadšení ve svém životě neprožívá. Zažívá drobné pocity štěstí a spokojenosti ve všedních věcech a situacích, které je obklopují. Podle americké psycholožky Alice Isen velké množství drobných prožitků štěstí přináší člověku větší pocit životní spokojenosti než několik málo intenzivních zážitků. Stejně tak nám paradoxně může stát v cestě ke štěstí i příliš velký výběr možností. Výzkumy ukazují, že větší výběr a více možností při rozhodování přivádí člověka do většího napětí, a snižují tak možnost pozitivního prožitku. Čím větší výběr člověk má, tím hůře se cítí. Ke štěstí tedy vede spíše cesta jednoduchosti.

Jak vychovat dítě k tomu, aby dokázalo svůj život prožívat plně

1. Poskytněte dítěti možnost jasně se orientovat ve vašich očekáváních a v očekáváních okolí. Dítě by mělo jasně vědět, co smí a co nesmí.
 2. Projevujte zájem o to, čím se dítě zabývá.
 3. Poskytněte dítěti dostatečnou možnost svobodné volby.
 4. Dejte dítěti najevo svou důvěru v něj, bude schopno vnímat svou činnost jako svůj osobní závazek.
 5. Nabídněte dítěti dostatečně náročnou činnost bohatou na podněty a osobní prožitky.
- Podle Csikszentmihalyi, M. (1996). O štěstí a smyslu života. Praha: Lidové noviny.*

Jakub Hučín, foto autor

Ze života obce

My, senioři

Stáří je dar, kterého bychom si měli vážit. Konečně si můžeme odpočinout a dělat jen to, co si přejeme. Je to odměna za celoživotní práci pro rodinu a společnost.

Když je člověk mladý, je plný síly, nadějí a ideálů. Zatím moc nemyslí na budoucnost a raduje se ze života. Musí si ale vybojovat své místo mezi současníky. Připravuje se na své příští povolání, které mu ale zatím nic neříká. Ve středním věku si každý obvykle nachází partnera nebo partnerku a zajišťuje si bydlení pro budoucí nebo již současnou rodinu. Přicházejí děti, které se stávají hlavní součástí rodiny a všechno se děje v jejich prospěch. Hovořím tímto o běžných rodinách, samozřejmě se najde řada jiných, které se takto nechovají. Lidé středního věku již nabyli zkušenosti ve svém zaměstnání a získali sebedůvěru. Jsou již platnou součástí společnosti a zároveň její budoucností. Nikdo většinou nemyslí na své zdraví, protože síly zatím neubývají a je mnoho jiných starostí, kterými jsou tito lidé zavaleni. Děti pomalu odrůstají a odcházejí z domova nebo zůstávají s rodiči. Pomalu se blíží stáří. Začínají se ozývat choroby, kterých si dříve nikdo vůbec nevšímal nebo se i léčil, ale postupem času se zdravotní stav zhoršoval.

A najednou je tu den, kdy se zatím platný člen společnosti stává důchodcem. Dostane výměr důchodu a teď je na něm, jak se zachová. Ve většině případů se důchodce snaží zachovat si své zaměstnání. Pokud má znalosti v určitém oboru, na nějaký čas se mu to podaří. Ale i to jednou skončí. Někteří lidé důchod vítají, protože jsou již unaveni nebo nemocní. Chtějí také pomoci svým dětem při hlídání vnoučat a usnadnit jim život. Pro mladé rodiny je to významná pomoc, protože dnes jsou již oba rodiče zaměstnáni. Jiní důchodci přijmou práci, která není příliš vyhledávaná lidmi produktivního věku. Jsou zaměstnáni třeba v ostraze objektů nebo při

úklidových pracích nejrůznějšího druhu. Je zde i skupina důchodců, kteří začínají žít znovu, naučí se nové věci, např. práci s počítačem nebo jiné složitější činnosti a dokážou se ještě svým dílem zúčastňovat dění ve společnosti. Tato skupina je ale málo početná, protože k takovému postoji ke stáří je potřeba zdraví. Mnoho důchodců takové štěstí nemá, zhoršuje se jim zrak, chůze a

začínají zapomínat. Ale i mezi těmito důchodci se najdou takoví, kteří dle svých možností pomáhají druhým. Pletou např. obinadla pro charitu, vyrábějí různá zvířátka pro děti a zúčastňují se výtvarných soutěží.

Trochu jiná je situace ve městě a na venkově. Ve městě důchodci pořádají pravidelné výlety do přírody. Tím si udržují zdraví a nejsou na nikom závislí. Na venkově se penzisté většinou věnují zahradě nebo jiným koníčkům jako je myslivost, včelařství, rybaření atd. Takových činností je mnoho. Poslední je skupina důchodců, kteří se se svým stářím nevyrovnali a upadli do naprosté pasivity. Odmítají bojovat s chorobami, stěžují si na všechno kolem sebe, a tak vlastně nežijí, jen přežívají. Těchto lidí je poměrně dost velký počet. Asi by se tomu dalo zabránit tím způsobem, že by při odchodu do důchodu s nimi pracovali psychologové, aby k takovému stavu nikdy nedošlo. Týká se to hlavně lidí, kteří nemají rodinu, která by se o ně starala a zajímala se o jejich problémy. Dnes máme ale řadu dobrých sociálních pracovníků, kteří se snaží tyto problémy řešit, ale někdy je na to již pozdě.

Je hodně domovů pro důchodce, kde mohou dožít svůj život a kde mají zajištěné všechny životní potřeby včetně zdravotní péče a kulturního vyžití. Já sama žiji v Domově Kytín, kde jsem se naučila spoustu nových věcí, kterými mohu být užitečná ostatním. Proto jsem spokojená.

Přála bych si, aby bylo hodně spokojených důchodců, kteří by ještě nějak mohli být platní rodině a společnosti.

Jana Sikorová
Domov Kytín

Poděkování maminek

Jako maminky, jejichž děti vyrůstají v Kytíně a okolí, bychom rády poděkovaly obci, tedy zastupitelům, hasičům, Sokolu a vůbec všem, kdo se podílejí na organizování kytínských akcí, za krásné léto v Kytíně, kdy se naše ratolesti mohly nejednou smysluplně sejít a společně vyřádit třeba na kolotočích či závodech hasičů.

To, že naše děti dokonce skončily první, a to bez jakékoliv dopomoci dospělých, nás i je naplňuje zaslouženou pýchou a věříme, že je to bude i nadále bavit a pro obec tak z nich vyroste základ budoucího hasičského družstva dospělých a budou ji i nadále úspěšně reprezentovat. A i kdyby ne, tak je to stále smysluplná venkovní aktivita, která je baví, a to v dnešní době není málo.

Věříme, že obnovení či připomínka tradice, kdy do Kytína pouť jezdila, potěšila nejen naše malé, ale i ty velké, kteří tak mohli zavzpomínat na své mládí či dětství. Ačkoliv jsme na atrakcích nechaly nemalé finance, rozhodně jsme to uvalily víc, než například jet s nimi do Prahy. Kam se hrabe Julda Fulda na Kytín! ☺

Ze života obce

Děkujeme za to, že obec na své malé občanky myslí a oni se tak nedrží máminých sukní a při svých setkáních i mimo školku či školu navazují přirozená přátelství napříč věkem i pohlavími, jak vždycky na vesnicích bývalo zvykem, a naplno si přitom užívají bezprostřednost dětských let i zdravé sociální kontakty.

Naši známí z okolních obcí nám již delší dobu závidí nejen starostu, ale právě i všemožné akce napříč věkem, které se u nás konají, a rádi se za námi do Kytína jezdí podívat. Děkujeme i za divadelní představení pro naše děti, Dětský den či Mikulášskou besídku a upřímně se také těšíme na vybudování nového hřiště pode vsí, které bude zase o kousek dál oproti dnešním možnostem – bude to krásné a bezpečné místo pro setkávání našich dětí i nás, maminek.

Do budoucna bychom rády, aby i při promítání kina bylo na naše děti myšleno. Letos byly velmi zklamané, že ani jeden film nebyl určen pro jejich očka, byť si v předchozích letech noční koukání na film na návsi, zachumlány do deky, užívaly jako příjemné dobrodružství.

Vaší práce si vážíme a rádi vychováváme své děti právě tady, v Kytíně a okolí.

Alice Slepíčková, Milena Pumerová, Alena Slepíčková, Alena Kocholová, Irena Bárová, Irena Štiplová, Hana Brosche, Jana Cihelková a Kateřina Nováková, foto Dagmar Čechová

Dřevosochání v Kytíně podruhé (15. – 20. 8. 2016)

Ze života obce

Letos jsme v rámci kytínského Kulturního léta opět mohli na návsi celý týden sledovat práci šesti skvělých řezbářů, jimž se pod rukama z dřevěných kmenů rodily budoucí obecní symboly. Po dvou letech jsme tak mezi sebou opět přivítali známou pětku z prvního ročníku a jednoho nováčka.

Významnou změnou oproti premiéře byla tentokrát i spolupráce s obcemi Voznice a Nová Ves pod Pleší, kam čtyři výtvoři následně putovaly. Nám ovšem nezůstaly pouze dvě sochy, ale také spousta zážitků a krásný pocit z přesvědčení našich přátel řezbářů, že do Kytína se vždycky rádi vrátí. Co nám tedy letos na návsi vzniklo?

Nová Ves pod Pleší

Novověští si poměrně logicky objednali **bustu vzepjatého koně**, který je obsažený v jejich obecním erbu. Autorem dřevěného obra byl právě nový člen týmu, **Milan Bezaniuk**, 44letý sochař z Chomutova.

„Nechtěl jsem statického koně, chtěl jsem ho v akci, v pohybu“, řekl nám Milan. „Má symbolizovat nespoutanost a svobodu mysli, stejně jako vy tady v Kytíně jste svobodomyšlní,“ dodal. Svého výsledného koně vidí jako mustanga, který se nechce nechat zkotit.

Milanovi se na něm pracovalo skvěle. Oceňoval výbornou atmosféru, dobré dřevo i celkovou pohodu při práci. Od prvního dne naprosto chápal, co kolegové na Kytíně vidí, a jak sám řekl, rozhodně se sem bude rád vracet.

Voznice

Voznický starosta si objednal svatou rodinu do „živého betléma“ a jako připomínku jednoho z typických zájmů, přivádějících sem mnoho turistů, chtěl i postavičku trempa.

Autor, jemuž tento úkol připadl, nejstarší z týmu a zároveň jeho vedoucí, **Jiří Lain** (71, Abertamy) však navrhl jiný symbol trempingu, a sice **country**

basu. Nemá totiž rád moc polopatické věci, raději se snaží, aby téma zůstalo zachováno, ale na význam si lidi museli trochu přijít. Navíc dělá hudební tematiku hodně rád.

A proč právě basa? Jirka k tomu s nadsázkou řekl: „S čím kdo zachází, tím také schází. Narodil jsem se v base, tak mě basa provází celý život.“ Pravdou ale je, že původně měl v plánu vyřezat kytaru, ale pak si řekl, že jen odvážný tremp si s sebou na čundr vezme basu. Tak proč ne? Jeho nápad byl jednomyslně přijat, a tak se mohl pro Voznici zrodit překrásný dubový symbol country hudby.

Pavel Vitek, čerstvý čtyřicátník z Velichova, se ujal tématu **Panny Marie s Ježíškem** v náruči v životní velikosti. „*Nechtěl jsem, aby Panna Marie byla ztvárněná pouze jako žena oddaná Bohu, ale spíše jako ztělesnění mateřství,*“ prozradil nám Pavel a dodal: „*A chtěl jsem, aby její výraz vyjadřoval lásku k dítěti.*“ Byla to pro něj výzva s ohledem na realistickou podobu sochy. Dosud ji ztvárňoval pouze symbolicky a i Fabián mu před dvěma lety dal více prostoru k vlastní fantazii.

David Fiala (48, Litoměřice) rodinku doplnil o otce, **Svatého Josefa**. Jako biologického otce Ježíše Krista vnímá právě jeho, a ne Ducha Svatého. „*Je to světlo, podílel se na přivedení světla na svět,*“ doplnil své vidění Josefa. Podle něj výsledek vypadá tak trochu jako čarodějův učeň. „*Každý muž je v podstatě Josef, to je archetypální postava,*“ svěřil nám David svůj poněkud překvapivý názor a vysvětlil: „*Každý muž může zplodit Boha nebo vychovat ďábla.*“ Rozhodně se mu tentokrát pracovalo o mnoho lépe než na Paní Korutanské před dvěma roky a snad i proto by se mu ten betlém líbil přímo v Kytíně.

Chouzavá

Protože spolek chouzavských nadšenců před časem zrekonstruoval památnou studánku, uznali jsme, že by si sochu zasloužili, a téma **lesní víly** bylo nasnadě. Jenže ona taková lesní víla, to není jen tak!

Miloslav Jiran (55, Vysoký Chlumeč) je i díky rybníční panně Yvonce široko daleko známý zejména výraznými ženskými vnadami, jimiž své dřevěné dámy obdařuje. „*Zadání znělo, aby byla štíhlá, ale zároveň aby nepostrádala velké přednosti,*“ povzdechl si Slávek. Podle něj je ale člověk stvořen tak říkajíc do harmonie, a tak se to téměř vylučovalo. Musel tedy sáhnout po kompromisu, takže dominantní křivky zůstaly, ale pas má víla štíhlý. „*To místo je krásné, je za ním nádherný příběh,*“ obdivoval Slávek prostor u chouzavské studánky. „*Genius loci.* Pro mě je to tam jako Keltská svatyně, jako všude, kde se vyskytuje nějaký pramen.“ Při usazování sochy na místo se hlasovalo i jejím jméně. Nakonec se i tam zvolil kompromis a chouzavská lesní žínka se jmenuje **Vrběnka z lesovny**.

Kytín

A na konec to nejlepší - socha, již vídáme denně uprostřed krásně upraveného a důstojného prostoru pomníku na naší návsi. **Pietu** se vši potřebnou citlivostí uchopila jediná žena mezi našimi sochaři, **Jitka Kůsová** (54, Útočiště).

„*Je to žena, které válka vzala syna i muže,*“ představila nám Pietu autorka. „*Zbyly jí jen ruce, které už nemají koho objímat. To nejlepší, co měla, přišlo nazmar, její život je zmar.*“

Stejnou sochu už Jitka dělala před časem v Itálii a původně neměla v plánu ji opakovat. „*Ale k tomu pomníku se to zkrátka hodí. Muži, kteří padli ve válce, nemají žádný hrob a ta žena nemá koho objímat.*“ Tento motiv Jitka dělá s radostí a má dobrý pocit, když tam tu emoci dostane. „*Ale vždycky mě to dojde,*“ přiznala nám.

V sobotu zástupci všech tří obcí oficiálně sochy převzali a náš starosta opět poděkoval všem dámám, které sochaře celý týden rozmazlovali svými delikatesami. Naše šestice si svůj pobyt opět nemohla vynachválit a my věříme, že i vy jste si toto zpestření léta užili a hlavně – že se opět zapojí okolní obce a nebude to naposledy, co se u nás toto sympozium koná.

Dagmar Čechová, foto autorka

Ze života obce

Sportovní dění v Kytíně pro rok 2016

Na začátku roku 2016 se uskutečnila valná hromada a po 4 letech se konaly volby do výkonného výboru Sokola Kytín. Tyto volby ze dne 13. 2. 2016 se dostaly do patové situace z důvodu nezvolení kontrolní komise. Výkonný výbor se tedy musel sejít ještě jednou dne 22. 5. 2016, kde byli zvoleni tito členové VV a to: Emil Járka – starosta Sokola, Jiří Jalovec – místostarosta Sokola, Miroslav Kocanda – pokladník, Zdeněk Šlemenda a Petr Smotlacha – organizační členové Sokola.

Dále pak Sokol Kytín, jako každoročně, organizoval taneční zábavu na Voznici. Tato taneční zábava se těší velké oblibě a je velmi hojně navštěvována. Sokol se také účastnil pořádání Dětského dne na fotbalovém hřišti, který pořádal Obecní úřad Kytín. Tato akce se jako každý rok vydařila a i letos nám přálo počasí a děti si dětský den pořádně užily.

Mužstvo fotbalu zakončilo sezónu 2015/2016 na jedenáctém místě. Naši fotbalisté se tedy tímto místem udrželi v soutěži třetí třídy a do další sezóny jim přejeme co možná nejvíce vyhraných zápasů. Níže pak přikládáme rozpis zápasů.

SK SOKOL KYTÍN				
Rozpis podzim 2016				
Kolo	Datum	Soupeř	Výkop	Kde
1	28.8.2016	TJ Sokol Jesenice	17:00	V
2	3.9.2016	TJ Tatran Sedlčany C	17:00	D
3	11.9.2016	TJ Sokol Počepice	17:00	V
4	18.9.2016	SK Petrovice	17:00	V
5	24.9.2016	TJ Vltavan Hříměždice	16:30	D
6	2.10.2016	TJ Prostřední Lhota	16:30	V
7	8.10.2016	SK Nový Knín B	16:00	D
8	16.10.2016	TJ Mokrovraty	16:00	V
9	22.10.2016	TJ Sokol Velká Lečice	15:30	D
10	30.10.2016	TJ Sokol Kosova Hora	14:30	V
11	5.11.2016	SK Obory	14:00	D
12	13.11.2016	TJ Sokol Kamýk nad Vltavou	14:00	V
13	19.11.2016	TJ Stará Huť	13:30	D

Dále bych ještě jednou rád co nejsrdečněji poděkoval všem, kteří se zúčastnili sportovního dne k příležitosti mých narozenin. Všem děkuji za účast a za příjemně strávené sobotního odpoledne.

Sportu zdar! Emil Járka – starosta Sokola a výkonný výbor Sokola

Hry bez hranic Nová Ves pod Pleší (11. 6. 2016)

Kytín – Líšnice – Mníšek pod Brdy – Nová Ves pod Pleší... To je dosavadní trasa, po níž běží tradice, kterou jsme před třemi lety v naší obci rozjeli. Tradice, při níž se okolní obce setkávají, sbližují a „utkávají“ ve vtipných soutěžních kláních.

Letošní ročník byl pro náš tým a naši obec specifický. Systémem start – cíl totiž kytínští borci na celé čáře zvítězili. Ačkoliv primárním cílem samozřejmě je pobavit sebe i diváky a i družstva

na posledních pozicích si celý den krásně užila, přece jen to 1. místo zahřeje a nutno říct, že bylo zcela zasloužené.

Kromě skvělých výkonů v jednotlivých disciplínách je z našeho týmu cítit skvělá souhra a to nemluvím jen o samotné desítce soutěžících, ale i o týmu, tvořícím zázemí a fanouškovskou základnu. Nebylo žádným překvapením, že na Nové Vsi bylo opět i mezi diváky vidět nejvíce tváří právě z Kytína.

Letošní ročník se konal na novoveském fotbalovém hřišti a soutěžící se pocvičili jak v hasičských, tak třeba automechanických či dřevorubeckých disciplínách. Bylo horko i mokro, ale hlavně byla legrace.

Součástí bylo tradičně i divadelní představení, tentokrát s podmínkou prezentování své obce v pravěku, středověku či budoucnosti při použití povinných rekvizit. I toto představení se podle slov

diváků i konkurenčních týmů kytínským povedlo nejlépe.

Nezbývá, než našim borcům ještě jednou poděkovat za skvělou reprezentaci obce, pográtulovat k vítězství a těšit se společně na příští ročník.

Dagmar Čechová, foto autorka

Informace obecního úřadu

Prosíme, zkontrolujte si, zda jste v letošním roce uhradili všechny poplatky – poplatek za odvoz odpadu, případně poplatek za psa. Poplatky je možné uhradit i bezhotovostně na účet obce: 0388058339/0800, nezapomeňte vždy uvést variabilní symbol – číslo popisné, nebo číslo evidenční domu. Pokud se nepodaří bezhotovostní platbu identifikovat, bude zaslána zpět.

Připomínáme důležité kontakty na pracovníce obecního úřadu. Při jakémkoli dotazu je možné se v úředních hodinách (st, pá, 16-18) obrátit na účetní, paní Jitku Arnoldovou – tel.: 318 590 640, e-mail: ucetni@kytin.eu, nebo na evidenci obyvatel, paní Markétu Šlégrovou – tel.: 318 590 640, e-mail: evidence@kytin.eu.

Rádi bychom obyvatelé Kytína i přespolní informovali, že na vycházkových trasách kolem Kytína byly instalovány odpadkové koše a prosíme všechny výletníky, aby odhazovali odpadky právě sem a nikoli po okolí či po lese. Usnadníte všem práci a pomůžete nám udržet čistou obec.

Víte, že...???

Obec dostává za tříděný odpad část peněz zpět do svého rozpočtu? Pokud budeme více třídit, bude méně komunálního odpadu, za který se hodně platí, a naopak získáme do rozpočtu obce více peněz. Tím se může udržet cenová hladina poplatků na stejné výši, anebo se může dokonce snížit.

Kytín má i svůj facebookový profil, a to: www.facebook.com/groups/80082237402/

Spoustu zajímavých videí z Kytína – fotbalové zápasy, další sportovní a kulturní akce najdete i na www.youtube.com/? Stačí si do vyhledávání zadat slovo Kytín...

**Informace o budoucím sportovním a oddechovém areálu
pode vsí**

Zveřejnili jsme zde zatím prvotní jednoduchou vizualizaci hřiště k nahlédnutí. V průběhu zimních měsíců bude pracovat dobrovolnická skupina na konkrétním vzhledu hřiště. Jeho realizace je plánována na příští rok. Chtěla bych poprosit všechny spoluobčany a přátele Kytína. Pokud byste měli jakékoliv nápady či nabídku na pomoc při realizaci tohoto prostoru, budeme velmi rádi. Většinu prvků bychom rádi vyrobili svépomocí, a tak budeme rádi jak za pomoc při nápadech, tak i při jejich realizaci. Datum schůzek dobrovolné skupiny budeme zveřejňovat na obecních stránkách. Všichni jste srdečně zváni.
Milena Fárová, místostarostka

Srdečně vás zveme na kulturní akce v Kytíně

Podzimní počasí, blížící se adventní čas a čas vánoční bychom znovu chtěli prožívat i společně v obci. Podstatou těchto našich akcí je sousedské setkání, sdílení toho, co máme společné, i co máme rozdílné, společné dílo a společný prožitek, protože to vytváří v obci dobré vztahy. Proto také zveme všechny Kytínské, ale i přespolní k setkáním, která nás v druhé polovině roku ještě čekají:

26.11.2016	16:00 Tradiční vánoční trhy v Kytíně
3.12. 2016	9:30 Mikulášská berle 19:00 Zábava
10.12.2016	14:00 Divadlo a Mikulášská besídka
18.12. 2016	16:30 Vánoční koncert v Domově důchodců 18:00 Vánoční koncert v kostele Nanebevzetí Panny Marie
24.12.2016	22:00 Setkání občanů Kytína pod vánočním stromem

**Vizualizace prostoru pro sportovní a volnočasové aktivity
v lokalitě pode vsí:**

Slovo zastupitele

Dnes se vám představuje zastupitel a zároveň předseda kontrolního výboru obce.

Jakub Hučín

Říkal jsem si, že po deseti letech své služby v zastupitelstvu, jednom funkčním období jako starosta a jednom místostarostování v Kytíně ani není, co bych k sobě dodal. Ale přesto – vlastně jsem nikdy nemluvil o tom, co mě do služby v zastupitelstvu přivedlo, tak snad přeci jenom něco, co bych o sobě mohl říci. Možná právě to, o čem se tolik nemluví, protože je to osobní a protože na to nikdy není moc času.

Odmalička, asi už někdy od základní školy mi nebylo jedno, co se ve skupině, ve které žiji, děje. Nejdřív to byla školní třída na základní škole, potom na gymnáziu, studijní skupina na vysoké škole a potom jednotlivé kolektivy a skupiny, ve kterých jsem se zrovna pohyboval. Nebyl jsem nikdy žádný aktivista, na druhou stranu mi vadilo a stavěl jsem se vždycky proti tomu, když se někde objevilo nějaké bezpráví nebo nespravedlnost, nebo když někdo někým nějak účelově manipuloval. Nesmírně mi vadila politická manipulace ve škole a byl jsem tehdy součástí jakéhosi „školního disentu“, do podobné situace jsem se dostal i během své krátké služby v rámci církve. Zjistil jsem, že manipulující lidé jsou všude bez ohledu na to, zda jde o politické, nebo třeba náboženské prostředí a že mi to vadí vždycky stejně a prostě se proti tomu potřebuji postavit.

Zároveň jsem tak trochu „střelec“, nevím, jestli díky svému znamení, ve kterém jsem narozený, nebo díky svému „dědictví“ zejména ze strany své aktivní maminky, která se také ve svém životě často angažovala ve svém okolí. Takže někdy mám tendence se vrhat trochu bez rozmyslu do něčeho, co se mi v té chvíli zdá dobré a třeba i důležité a přiznám se, že někdy aniž domyslím dopady téhle své „angažovanosti“ a aniž promyslím, jestli je to něco, co jsem schopný dobře zvládnout.

Mám pocit, že právě toto byly dva hlavní faktory, které mě vedly k tomu, že jsem se na podzim 2006 přihlásil do komunálních voleb a co mě vedlo k tomu, že jsem nakonec souhlasil s tím, že se pokusím v Kytíně starostovat. V té době byla v Kytíně úplně jiná situace než teď a hrozilo, že by se do vedení obce mohli dostat lidé, kterým šlo spíše o jejich osobní zájmy než o ty obecní. Vůbec jsem neměl v plánu usilovat o starostovskou židli, chtěl jsem jenom zastupovat „nové obyvatele“ Kytína, protože sám bydlím v nové části obce pod Babinskou. Ale situace se tak zvrtila, že jsem nakonec na té starostovské židli přistál. Sebekriticky musím říct, že jsem na tuhle funkci nebyl příliš připravený, proto jsem rád, že jsem toho během těch 4 let moc nepokazil a že se nám podařilo hlavně díky tehdejšímu místostarostovi Jardovi Šlégrovi udělat nakonec docela dost dobré práce. Jsem rád, že se tehdy rozvinul společenský život v Kytíně, který v současnosti nabyl úžasných rozměrů, a to hlavně díky současnému starostovi i oběma místostarostům, takže se Kytín stal ve svém okolí pojmem. Chci Mílovi Holému za jeho práci pro obec ze srdce poděkovat, protože sám vím, jak je tahle funkce náročná a často nevděčná a protože ji vykonává skvěle.

Samotného mě mrzí, že se mi v současnosti nedaří angažovat se pro obecní věci tak, jak bych si představoval. Ale od roku 2010, kdy se mi narodilo první dítě, syn Kryštof, kterého potom následovala o rok později dcerka Rozárka a potom loni na podzim druhá dcerka Alžběta, mám pocit, že kromě své psychologické práce a rodiny nemám ani minutku času navíc, takže to,

co jsem schopen pro obec dělat, jako je třeba Kytínský zpravodaj, obvykle doháním po nocích. Těším se, že až děti třeba trochu odrostou, znovu se mi podaří se do života v obci zapojit.

Recepty z Královského hodování

Další pokračování úžasných receptů z našeho loňského ročníku

Mandlové koule (dort – znak Kytina)

Cukr moučka 250g
Piškoty mleté 250g
Másl 150g
Kakao 2 lžíce, mléko 3 lžíce, rum 5 lžic, vanilkový cukr 1x

Potahová hmota:

Sušené mléko 200g
Cukr moučka 200g
Bílek 1
Mandlové aroma
Barva nebo hotová marcipánová hmota

Balti chicken Vindaloo (4 porce)

1x velký brambor
150 ml sladkého octa
1,5 lžičky drcených semínek koriandru
1 lžička drceného kmínu
7,5 lžičky chilli
¼ lžičky kurkumy
1 lžička nadrceného česneku
1 lžička nadrceného zázvoru (čerstvého)
1 lžička soli
1,5 lžičky sladké papriky
1 lžíce rajčatového pyré
1 velká špetka pískavice (řecké seno)
300 ml vody
225 g kuřecích prsou (na kostičky)
15 ml oleje
2ks střední cibule (na půlkolečka)
4ks list curry
2ks zelená nasekaná paprička

Návod na přípravu:

Oloupeme brambory a nakrájíme na větší kusy. Smícháme ocet, koriandr, kmín, chilli, kurkumu, česnek, zázvor, sůl, papriku, rajčatové pyré, pískavice a vodu.

Nalož kuře do koření. Na pánvi rychle osmahneme cibuli, papričky a listy curry (4 minuty). Zmírníme teplotu a přidáme kuře. Pak brambory (ideálně předvařené). Vaříme do hotova (15-30 min dle množství)

Hrášková polévka

Hrášek, cibule, česnek, brambora, vývar, sůl, pepř, muškátový oříšek, máslo a smetana.

Ve vývaru uvařím na másle osmaženou nadrobno nakrájenou cibuli s česnekem, bramboru a hrášek. Bramboru do měkka, hrášku stačí jen chvilka, aby byla polévka víc zelená a míň šedivá. Potom skoro všechno až na pár kuliček hrášku rozmixuju. Ty kuličky vcelku přidám nakonec do hotové polévky, aby tam bylo něco k rozkousnutí, a taky to lépe vypadá. Ochutím to přiměřeně solí, pepřem a muškátovým oříškem. Trošku smetany přidávám až nakonec a jenom to prohřeju, ale už nevařím.

Recepty našich hospodyněk

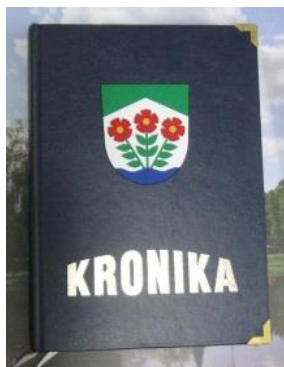
Z osvědčených podzimních receptů paní Vojtové.

Jablečný koláč

250 g polohrubé mouky
150 g změkklého másla
150 g cukru krupice
3 ks vejce
1 vanilkový cukr
1 prášek do pečiva
Špetka soli
4-5 ks pevných sladkých jablek
3 lžice cukru krystal na posypání jablek

Vyšlehejte máslo s cukrem a solí do pěny. Postupně zapracujte vejce, mouku a prášek do pečiva. Oloupejte jablka, rozkrojte je na čtvrtiny a zbavte jadřinců. Do každé čtvrtiny jablka udělejte několik hlubokých zářezů, ale nedokrojte úplně. Na dno koláčové formy vymazané máslem dejte kolečko pečicího papíru a vlejte do ní těsto. Do těsta vtačte jablka a lehce je pocukrujte. Pečte zhruba 40 minut v troubě vyhřáté na 180°C.

Jak to bylo v Kytíně na podzim a v zimě před 80 lety – předválečný rok 1936

Nejkrásnější měsíc byl v roce 1936 měsíc září, nejteplejší za 121 let. Podle záznamů, které jsou vedeny na pražské státní hvězdárně v Klementinu od roku 1775 byl v pondělí dne 23. září 1936 zářijový den za celých 121 let nejteplejší, kde bylo naměřeno 29 stupňů tepla. V roce 1825 bylo též den naměřeno 27 stupňů ve stínu. Dosud nejteplejší zaznamenaný zářijový den byl 5. září

1781, kdy byly v Praze 33 stupně.

Zemský úřad v Praze, slyšev zemský výbor výměrem ze dne 4. prosince 1935 povolil k žádosti osady Stříbrné Lhoty ze dne 4. února 1933 rozluku obce Kytína ve dvě obce: Kytín a Stříbrnou Lhotu v mezích dosavadních jejich katastrálních území. Ministerstvo vnitra nevyhovělo výnosem ze dne 4. září 1936 odvolání, které k rozhodnutí zemského úřadu podali Antonín Hlušíčka, statkář ze Stříbrné Lhoty a Velkostatek mníšecký z Mníšku.

Zemský úřad v Praze výnosem ze dne 16. září 1936 rozpustil dosavadní zastupitelstvo obce Kytína a osady Stříbrné Lhoty, ježto rozloučením se změnilly faktické podklady jejich právní existence. Současně na základě shora jmenovaného výnosu po slyšení Okresního výboru v Příbrami dosazuje pro nové obce Kytín a Stříbrnou Lhotu obecní správní komisi.

Okresní úřad v Příbrami vypsál volby obecního zastupitelstva v Kytíně na neděli dne 6. prosince 1936. V zákonitě době podána byla pouze jedna kandidátní listina a to družení čtyř politických stran a volby tudíž odpadly. Za zvolené prohlášeni byli volební komisí všichni kandidáti na kandidátní listině jsoucí a sice: za Stranu republikánskou Antonín Strejček, rolník, Josef Šimeček, domkář, Antonín Cihelka, domkář, Josef Rys, rolník, Bohumil Holý, domkář; za Stranu československou národně sociální Jan Patetl, domkář, František Strnad, domkář, František Cihelka, domkář; za Stranu československou lidovou František Dvořák, rolník, Josef Brabenec, domkář; za Stranu československou živnostnickou Bohumil Strejček, krejčí, Karel Starec, syn obchodníka.

Volba starosty, náměstka a 2 členů obecní rady konána byla v neděli dne 27. prosince 1936 a zvoleni byli starostou obce Antonín Strejček, rolník v Kytíně zvolen 9 hlasy, za starostu obce zvolen po čtvrté od převratu. Náměstkem starosty zvolen Bohumil Strejček, krejčí v Kytíně, zvolen 8 hlasy, do obecní rady zvolen František Dvořák, rolník v Kytíně a Jan Patetl, domkář v Kytíně.

Dne 11. prosince 1936 se usnesla správní komise a pro rok 1937 znovu zvolila za posla a ponocného Františka Kadlece, domkáře v Kytíně za roční odměnu 650 Kč.